

شرح مزجی کی اریانات محوری مقام معلم رهبر در سال ۱۳۷۳ با استفاده از دیگر بیانات اینسان به انضمام کتاب افرازات فرهنگی

شیخ مزجی بیک از بیانات محوری مقام معظم
با استفاده از دیگر بیانات اینسان
به انضمام کتاب «آقرازگاه‌های فرهنگی»

فهرست

آنوار	۷
فصل اول = طرح دینه‌خواه	۱۵
فصل دوم = منشا انقلاب اسلامی	۳۳
فصل سوم = فرهنگ و هنر ایران و انقلاب	۴۹
فصل چهارم = جریان روشنفکری بیمار	۷۳
فصل پنجم = جریان روشنفکری و انقلاب	۱۰۵
فصل ششم = تهدیدات درونی	۱۳۱
فصل هفتم = تهدیدات و تهذیمات بیرونی	۱۵۵
فصل هشتم = توقع انقلاب از جبهه فرهنگی	۱۸۲
فصل نهم = استنتاج	۲۲۵
خلاصه = قرارگاه‌های فرهنگی	۲۴۵
فهرست تفصیلی	۲۸۵
فهرست انبیاء بی توشتها	۳۰۳

اشارة

شیخون‌زده بودیم و هنوز خودمان نمی‌دانستیم. دیده‌بان تیزبین انقلاب هشدار می‌داد خطر تهاجم را و فریاد می‌زد شیخون را، اما خبری از یک تحرك وسیع تهاجمی و حتی دفاعی در مقابل این شیخون نبود. کهنه سربازها یا کم بودند، یا خواب‌زده. دیگر جای تحمل و تغافل نبود، جوان و نوجوان دههٔ شخصی و دههٔ هفتادی، مظلومانه، آماج حمله بود و دشمن هیچ نیروی منسجم منتشرکلی مقابل خود نمی‌دید. فرمانده نگران بود و نگرانی اش را به همین جوان‌های جنگ‌نديده و امام‌نديده گفت؛ که چاره‌کار، باز هم مانند اول جنگِ تحمیلی، سپردن جبهه به همین جوان‌ها بود.

سخنرانی مهم «دغدغه‌های فرهنگی» در سال ۱۳۷۳ یک هشدار و اتمام حجت بود خطاب به حاضرین در آن جلسه، اما چندین سال بعد که متن آن در این کتاب منتشر شد، به مثابة یک فرمان مفصل تکلیفساز، جوانان دل‌سپرده

به انقلاب و اسلام را به خطوط مقدم «جبههٔ فرهنگی انقلاب اسلامی» فراخواند، خیلی‌هایمان گوشه و کنار، به امید ثواب و تأثیری محدود، به‌اصطلاح آن دوران، کار فرهنگی می‌کردیم، اما متن دغدغه‌های فرهنگی، تکانمان داد! یک مرتبه همان کنج خاموش را تبدیل به خط مقدم مبارزه‌ای کرد با فرماندهی «آقا»، در تقابلی که شاید خطرناک‌تر از جنگ نظامی بود و می‌توانست بی‌سروصدای دود و آتش، انقلابی که همه‌چیزمان بود، از ما بگیرد.

بالاترین امتیاز و برتری جبههٔ خودی در این تقابل، یقیناً نعمت گران‌قدر این فرماندهٔ بصیر و خبره در جبههٔ فرهنگ است. او که ابعاد و مشخصات و ابزارها و شقوق این عرصه را به‌خوبی می‌شناسد. و این‌همه، از دورهٔ نسبتاً طولانی مبارزاتی او نشأت گرفته، چرا که مبنای مبارزات آیت‌الله سید علی خامنه‌ای، فرهنگی است؛ به معنای وسیع آن. و این ناب‌ترین آموزهٔ مکتب انقلاب‌ساز حضرت امام خمینی بود که شاگرد مبیّز و هوشمندش به ذکاوت دریافت و به احسن وجه عملی کرد؛ در هر ظرف مکانی و شرایطی. چه در میان اقشار مختلف مردم مشهد، از دانشجو و استاد گرفته تا طلبه و کسبهٔ محل، که پای درس «طرح کلی اندیشهٔ اسلامی در قرآن» از او می‌آموختند که ایمان به توحید، تحت حکومت طاغوت عملی نیست. چه در زندان ارتش مشهد که هم‌بندانش از مبانی قیام حسینی می‌شنیدند، چه در هیئت‌تهران که سینه‌زن‌ها و هیئتی‌ها، پای نظریهٔ بدیع «انسان ۲۵۰ ساله»، از دل تاریخ مبارزات ائمهٔ اطهار، رسم و درس قیام برای حکومت اسلامی را می‌آموختند، چه در میان مردم رنج‌کشیدهٔ سنتی و شیعه در ایرانشهر که از روحانی تبعیدی به دیارشان، حقوق حاکم و رعیت در حکومت علوی را می‌آموختند. در همین ایرانشهر، نه خبری از جریانات مخفی مبارزات مسلح‌انه بود، نه کلاس خصوصی روش‌های درگیری شهری و مقابله با رژیم،

اما همان مبارزة فرهنگی، آن گوشۀ خاموش کشور را چنان به ایستادگی در برابر ظلم رژیم کشاند که مجبور شوند شبانه، تبعیدگاه آیت‌الله خامنه‌ای را تغییر دهند؛ اما چه باک، مشهد باشد یا ایرانشهر یا جیرفت، مسجد باشد یا مدرسه، یا سلول یا بند، یا تبعیدگاه، کافی است انسان‌ها باشند، یک نفر یا یک شهر، بساط کار فرهنگی فرمانده مأپهن بود و بی‌سروصدای خط مقدم مبارزه را پیش می‌برد، تارسید به آنجا که زیرینای جهل حکومت طاغوت فرو ریخت و شجرۀ طبیۀ انقلاب جوانه زد.

آری، قوت قلب ما در این جبهه، فرمانده و دیده‌بانی است که یک عمر مشغول فرهنگ بوده و همنشین اهل فرهنگ، و حالا امید روشن و فراوانش به افسران و سربازان جوانی است که فریاد هشدارش را شنیده‌اند و کم‌همت بسته‌اند که گوش به فرمانش، جهاد کنند. و در همین جلوه اول، این لشکر آتش به اختیار جوان چنان درخشیده که هیچ چشم مشتاق و غضبناکی نیست، مگر آنکه برق این درخشش را دیده و گاه با تعجب خیره‌اش شده. خیزش مجموعه‌های متشکّل کوچک و بزرگ مردمی حزب‌الله‌ی در گوش و کنار کشور، با اهداف و برنامه‌های فرهنگی، از اوایل دهه هشتاد، محصول دریافت آن پیام و هشدار دغدغه‌مند بود. و الحق، همین خیزش، حیاتی دوباره و خونی جدید به بدنه فرهنگ کشور وارد کرده که روزبه روز ثمرات و نتایجش بیشتر نمایان می‌شود.

گرچه طرف مقابل هم بی‌کار ننشسته و هم‌زمان با جنگ تمام عیار اقتصادی که در این سال‌ها علیه امت اسلام ناب به راه انداخته، هنوز با تمام توان در عرصه فرهنگ بر ما هجمه می‌آورد و اتفاقاً او بیشتر از خود ما، متوجه این حرکت مبارک و بانشاط فرهنگی در مردم انقلابی شده و ضربه‌زدن و کم‌اثرکردن این جریان را جزو اهداف اصلی خود قرار داده.